

Aşk

— pemberüya · 24 Mayıs 2013

Değişir rüzgarın yönü,
Solar ansızın yapraklar;
Şaşırır yolunu denizde gemi,
Boşuna bir liman arar.
Gülüşü bir yabancının,
Çalmıştır senden sevdiğini;
İçinde biriken zehir,
Sadece kendini öldürecektir;
Ölümdür yaşanan tek başına
Aşk iki kişiliktir.

Bir anı bile kalmamıştır,
Geceler boyu sevişmelerden;
Binlerce yıl uzaklardadır,
Binlerce kez dokunduğun ten;
Yazabileceğin şiirler,
Bu aşk burada biter ve ben çekip giderim
Yüreğimde bir çocuk cebimde bir revolver
Bu aşk burda biter iyi günler sevgilim
Ve ben çekip giderim bir nehir akıp gider

Bir hatıradır şimdi dalgın uyuyan şehir
Solarken albümlerde çocuklar ve askerler
Yüzün bir kır çiçeği gibi usulca söner
Uyku ve unutanlık gittikçe derinleşir

Yan yana uzanırdık ve ıslaktı çimenler
Ne kadar güzeldin sen! nasıl eşsiz bir yazdı!
Sen kocaman çöllerde bir kalabalık gibisin,
Kocaman denizlerde ender bir balık gibisin.
Bir ısıtır, bir üşütür, bir ağlatır bir güldürür;
Sen hem bir hastalık hem de sağlık gibisin.

İnsan her şeyi elinde tutamaz hiç bir zaman
Ne gücünü ne güçsüzlüğünü ne de yüreğini

Ve açtım derken kollarını bir haç olur gölgesi
Ve sarıldım derken mutluluğuna parçalar o şeyi
Hayatı garip ve acı dolu bir ayrılıktır her an
Mutlu aşk yoktur

Hayatı Bu silahsız askerlere benzer
Bir başka kader için giyinip kuşanan
Ne yarar var onlara sabah erken kalkmaktan
Onlar ki akşamları aylak kararsız insan

Aşk başlamadan güzel,
Kalplerde heyecan
Bakışlarda korku olduğu zaman güzel...
Birbirimize sezdirmemek için çırpınış,
Başkaları görmesin diye çabalayış,
Gözlerim gözlerinin mavisine değdiği zaman...
Aşk başlamadan güzel...
Bunca gün, ah, bunca gün
görmeyi seni böyle kırılğan, böyle yakın,
nasıl öderim, neyle öderim?

Uyandı kana susamış
ilkbaharı koruların,
çıkıyor tilkiler inlerinden
çiylerini içiyor yılanlar,
ve ben gidiyorum seninle yapraklarda
çamlar ve sessizlik arasında,
sorarak kendime nasıl, ne zaman
ödeyeceğim diye şu bahtımı

Bütün gördüklerim içinde
yalnız sensin hep görmek istediğim
dokunduğum her şey içinde Şimdi sen kalkıp gidiyorsun. Git.
Gözlerin durur mu onlar da gidiyorlar. Gitsinler
Oysa ben senin gözlerinsiz edemem bilirsin
Oysa Allah bilir bugün iyi uyanmıştık
Sevgiyeydi ilk açılışı gözlerimizin sırf onaydı,
Bir kuş konmuş parmaklarıma uzun uzun oturmuştu
Bir sevişmek gelmiş bir daha gitmemişti

Yoktu dnlerde evvelsi günlerdeki yoksulluđumuz
Sanki hiç olmamiřtı
Oysa kalbim işte şuracıkta çarpıyordu